

Cvičitelia ho zaviedli
do stajne
a ozdobili ho množstvom
voňavých kvetov.
Obklopili ho
jemne maľovanou clonou.
Dávali mu všetky možné
lákové jedlá
ale slon to všetko odmietal.
V zúfalstve išli cvičitelia
za kráľom a oznámili mu,
že slon odmieta všetko,
čo mu predložili.
„Utrápi sa a zomrie
bez jedla, ak to bude takto
pokračovať ďalej.
Čo máme robiť?“
Kráľ teda išiel do stajne
za slonom sám
a ponúkol mu jedlo
z kráľovského stola.
„Pod', daj si slon.
Prečo smútiš?
Nie si hrdý,
že si bol vyvolený,
aby si slúžil kráľovi?“
Slon odvrátil hlavu
a odpovedal:
„Pane, nebudem jest' nič,
kým ma nevrátia
k mojej matke.“
„Kde je tvoja matka?“
„Je pri
Mount Kadolana, pane.
Je stará a slepá
a teraz musí byť
vo veľkých ťažkostiach,
pretože je sama.
Bez niekoho, kto ju nakrmi
a postará sa o ňu,
určite zomrie.“
Kráľ byl tedy hluboce dojat
zájmem slona o svoji matku
a rozhodl se ho osvobodit.
“Vrat' se ke své matce,
velký slone, dále se
o ní starej, jako
jsi to dělal v minulosti.”
Slon se tedy vrátil
do Mount Kadolana,

vstoupil do jeskyně
a s radostí zjistil,
že jeho matka ještě žije.
Naplnil si chobot
vodou z jezera
a jemně ji s ní postříkal.
Slepá slonice si myslela,
že prší a zvolala,
“Jak to, že prší,
když není sezóna?
Jaké zlé božstvo se přiblížilo?
Kdyby tady byl můj jediný
syn, ten by mě ochránil.”
Zlatý slon šel tedy blíže
a padl na kolena,
něžně pohladil svoji matku,
ona pak zjistila,
že je to její syn
a štěstím začala troubit.
Když zjistila,
že ho král vysvobodil,
začala krále velice chválit,
“Dlouhý život pro
krále Brahmadata.”
Oni se spolu vždycky
našli, Buddha a král Benares.
“Nechť vždy vládne
v míru a prosperitě.
Bohové mu budou žehnat
za jeho dobrotu,
že mi vrátil mého syna.”
Slon a jeho matka
žili blízko jezera
pokrytého lotosy
a on o ni starostlivě pečoval
dokud neumřela.
Pak sám zlatý slon odešel.
Kráľ nechal u jezera
podle jeho podoby
postavit sochu.
Každý rok se tam konal
sloní festival
a král a jeho lidé uctívali
památku tohoto
vznešeného zvířete.
Konec.
Když jezdíte do Indie,
viděli jste sochu slona
ve svatyni?
V nějaké svatyni v Indii?

Nebo je tam bůh
jménem Ganesh,
s břískem slona,
trupem slona,
ve tvaru slona?
Indové ho uctívají.
Nejspíš existoval
takový slon,
který byl tak svatý a oddaný
své matce a který byl
tak dobrý a vlídný.
Přestože byl lidmi zrazován,
byl velice vlídný a dobrý.
Proto Indové tolik
uctívají zvířata,
díky všem těm příběhům.
Nejedí krávy, nejedí prasata,
nejedí kuřata.
Uctívají dokonce myši
a hady, krávy, cokoli.
Jsou tam chrámy
speciálně zasvěcené hadům
a různí hadi se tam plazí,
žijí tam volně.
V časopisech někdy
bývají fotografie a podobně.
A všichni mniši tam
věnují své životy
krmení a uctívání hadů
a přejí si, aby se narodili
jako hadi v džungli.
Samozřejmě se jim to
splní, budou-li na hady
často myslet.
A v jiném chrámu
lidé uctívají myši.
Myši tam tedy běhají všude
a jedí všechno
společně s lidmi.
A když přijdou ctitelé myši,
přinesou pro myši to
nejlepší jídlo
a krmí je svými rukama
nebo z jejich vlastní misky
a pak jedí, kvůli požehnání,
co zbude.
A mnozí kněží v chrámu,
se zřikají světa,
aby zasvětili svůj život
myším a přejí si,

inkarnovat se jako myš.
Někdy uctívají také krávu.
Již je to dávno,
byla jsem v Indii na festivalu
jménem velká Kumbhméla.
Jsou dvě Kumbhméla,
malá Kumbhméla
a velká Kumbhméla.
Skutečná Kumbhméla
je každých dvanáct let,
všichni praktikující
z Himalájí a z Indie,
tzv. svatí lidé se všichni
sejdou na jednom
svatém místě v Indii.
Jedním z těch míst
je Haridwar.
To znamená
“brána do Nebe.”
A schází se jich tam
desítky tisíc, stovky tisíc.
A miliony Indů
tam chodí na pouť,
aby uctivali tyto svaté lidi
a nabídli jim jídlo
a potřebné věci, oblečení
a to všechno a požádali je
o radu a požehnání.
Uvidíte tam tedy všechny
druhy svatých lidí.
Nicméně, já jsem tam byla
a viděla jsem
různé svaté muže,
jak leží na posteli s hřebíky
nebo visí na stromě,
možná za nohu nebo dvě
ale ne za krk.
A když tam jdete, je tam
také mnoho nahých jogínů.
Chodí tam tak kolem vás,
tělo posypané popelem,
nic víc,
ani kus látky.
V Indii to pro Indy není nic.
Oni se nedívají
na vnější vzhled.
Dívají se jen
přímo do nitra duše
praktikujícího
a uctívají je se vši

vážností, čistotou
a oddaností z jejich srdce.
Myslím, že Indové
jsou tak čistí a svatí
od svého srdce.
Přijímají cokoli,
jakékoli náboženství.
A když si na sebe vezmete
nějaké šafránové roucho,
okamžitě vás budou uctívat.
Oni se nikdy neptají
odkud pocházíte
nebo jak dlouho jste svatí
nebo jestli jste opravdu
svatí nebo ne.
Jim je to jedno.
Oni vám prostě
zcela důvěřují.
Je jedno, jestli jste bílí,
jestli jste černí nebo růžoví.
Je jim jedno, jestli
jste Ind nebo cizinec.
Jsou tam také nějaké
ženy jogínky.
Někdy žijí společně
s dalšími ženami, které se
odříkají nebo žijí společně
se synem a příbuznými,
kteří se také odříkají
a jen žijí blízko řeky Gangy
a jedí tam, koupou se tam,
píjí z ní vodu.
A chodí po okolí
a prosí o jídlo
a pak jdou zpět do jeskyně
a meditují
nebo přeřikávají mantry.
Tento druh života
je také velice klidný, že?
Žádná zodpovědnost,
žádný stres a žádné potíže.
Tedy kromě všech těchto
věcí lidí uctívají také
různá zvířata.
Indie je osvícená země.
Přijímají všechny
druhy náboženství.
Dříve bývali na 100 %
nebo 90 % vegetariány.
A dnes díky určitému vlivu

z jiných zemí a
díky jejich svobodné vůli
nebo přirozenosti přijímat,
přijímali všechno
a také začali jíst maso.
To je také zřejmě důvod,
který Indii později
přinesl nějaké utrpení.
Já tedy doufám,
že se jednoho dne navrátí
ke své původní filozofii
života a budou vegetariány.
To by bylo dobré.
A teď v tomto příběhu
můžeme vidět,
že některým lidským
bytostem se nedá věřit.
Ten slon mu pomohl,
vynesl ho z nebezpečí
a on pak toho slona prodal.
Tento příběh se zdá trochu
nepravděpodobný,
ale může to být také pravda.
Protože i
v dnešní době čteme
v novinách mnoho příběhů.
Nebo pravdivý příběh
o zvířatech, divokých
zvířatech, která zachránila
někde nějaké dítě, protože
bylo opuštěné nebo
možná ztracené v lese,
zachránili je a vychovali.
Asi před deseti lety
nebo tak nějak jeden
katolický kněz
viděl dvě malé dívky
asi desetileté,
jak žijí společně
se skupinou divokých vlků.
A neměli spolu
žádný problém,
děvčata chodila také
po čtyřech a poskakovala
s nimi a vlci jim neublížili
nýbrž se o ně starali.
Zřejmě od nemluvnat,
proto chodí a komunikují
jako vlci.
Také vyjí jako vlci v noci

a zvláště v noci za úplňku.
Knězi bylo těch dívek líto,
pokusil se tedy
přesvědčit nějaké vojáky,
aby tam šli a pokusili
se získat ta dvě děvčata zpět.
Protože i když chodily
po čtyřech, byly stále
velice pomalé ve srovnání
se skutečným vlkem.
Zůstávaly pozadu,
když jim ostatní vlci utekli.
Ale ten kněz stejně chtěl
jen ty dvě holčičky,
vzal je tedy domů
a nakrmil je,
ošatil je a snažil se je
naučit lidskému chování
a řeči.
Ale děvčata si
na novou situaci
moc nezvykla,
cítila se osamělá a cizí
a stále tu a tam chodila
po čtyřech
a vždy se snažily utéct.
Přestože pak
trochu mluvila
lidským jazykem
a chodila oblečená jako lidé
a jedla u stolu,
stejně se pokoušela utéct,
pravděpodobně proto,
že jim velice chyběli vlci.
Myslím, že přijaly
vlky za své rodiče.
Poté, co byly vlkům
odebrány, nežily dlouho.
Umřela jedna dívenka
po druhé.
Nezvykly si na novou situaci,
stále se snažily vrátit zpět,
kam patřily.
To byl skutečný příběh.
U tohoto příběhu
si můžeme všimnout,
že i když se jedná o divoká
zvířata, mají lásku
a rozlišují mezi
lidskou bytostí,

která jim může ublížit a
malým bezmocným dítětem,
proto se jich ujali.
Některé filmy pro děti,
které jsme viděli
jsou podobné jako
tento příběh, nejspíš byl
inspirován tímto příběhem.
A mnoho dalších příkladů,
jako krokodýl,
který pomohl přinést
malou topící se dívku
ke svému otci.
A mnoho dalších příkladů,
jako sloní dívka,
protože žila se slonem.
Nebo možná Tarzan,
to byl možná také pravdivý
příběh, opičí chlapec.
Když se nad tím zamyslíme,
některá zvířata
jsou skutečně jako lidé
a někdy dokonce lepší
než někteří lidé,
co se týče rozlišování
mezi dobrým a špatným,
mezi ctností a zlem.
Toto je tedy jeden
z nejlepších důvodů, proč
bychom neměli jíst zvířata.
Měli bychom je nechat být
a žít spolu v harmonii.
Dobrá tedy, když toto víte,
buďte rádi,
že jste vegetariáni
a chováte se dobře.